

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De virtutibus in Christo patiente imitanda, & de modo perfectè eas
exercendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

*De præcipuis virtutibus in Christopho-
niente imitandis, & de modo perfectè
eas exercendi.*

III.

I. **C**onsidera quàm variæ, & eximie
in singulis penè Dominicæ pas-
sionis mysterijs, virtutes resplendeant,
quarum hæ præcipuæ; humilitas &
despicientia sui profundissima, pau-
peritas & contemptus mundi extre-
mus, patientia dolorum & mansuetu-
do, tolerantia iniuriarum inuictissi-
ma, obedientia quoad intellectum,
voluntatem & executionem perfectis-
sima, resignatio in manus diuini bene-
placiti, quoad se, omnes, & omnia ab-
solutissimas amor Dei, & zelus gloriæ
diuinæ ardentissimus; amor proximi &
zelus animarum summus. Quis singu-
larum latitudinem, sublimitatem,
longitudinem, profunditatem, vel an-
gelico intellectu assequatur. Seu quis
comprehendat, quàm latæ singulæ
fuerint, quoad extensionem ad objecta
omnia, & quidem tam ardua: quàm
sublimes seu intensæ, quoad intensio-
nem graduum: quàm longæ, quoad
durationem continuam, à primo in-
stanti

stanti conceptionis vsque ad mortem crucis, imò, vsque in omnem æternitatem, quàm profundæ seu insatiabiles quoad desideria heroica nunquàm exhausti. Has admirare, & à longè saltem, pro modulo tuo, æmulari propone.

II. Considera quàm eximia cum perfectione, quoad omnem dimensionem, singularum actus internos Christus patiens frequentarit, imò continuarit, quàm latè, purè, intensè, constanter, insatiabiliter, prout superiore meditatione, puncto secundo explicauimus. tantò, dubio procul, perfectius, & eminentius, quantò illuminatior fuit eius intellectus & inflammator affectus; quantò sublimior eius scientia, & eminentior gratia; quanto denique eius persona dignior, & æterno Patri gratior. Et hos suspice, imitari desiderata & propone, tuosque quantumuis imperfectos actus, eius perfectissimis infiniti meriti excessibus vnitos æterno Patri repræsenta.

III. Considera quàm perfectè earundem virtutum actus externos semper cum internis coniunctos exercuerit, quàm pura cum intentione, quàm vigili intellectus circumspectione,
quam

quàm ardenti voluntatis deuotione,
quàm seria omnium virium mentis, &
corporis applicatione: quàm promptè,
quàm alacriter, quàm constanter, &
quidem circa obiecta maximè ardua,
quauis data occasione, cum insatiabili
insuper desiderio earundem actus fre-
quentandi circa alia obiecta adhuc
magis ardua, & naturæ repugnantia,
imò circa omnia etiam possibilis, pro
beneplacito æterni Patris, & modo
affectuque, si posset, perfectiore & in-
flammatione. O quam pretiosus ergo
fuerit vel vnicus eius actus, humilita-
tis, verbi gratia, quando demisit se ad
pedes Iudæ proditoris sui, aut quando
voluit Barrabbæ postponi! quot sub
vnico tali actu externo elicuerit sub-
limissimos internos variarum virtu-
tum actus, quot heroica longissimè
captum humanum excedentia deside-
ria: quibus omnibus, & singulis quan-
tam nobis promeruerit gratiam se in
his imitandi? Hoc ergò desiderium in
his Christum imitandi vel nunc
saltem concipe, & con-
stanter vrge.

(?)

De